

РЕШЕНИЕ

№ 39

гр. Чирпан, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЧИРПАН, СЪСТАВ IV, в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Галя Тр. Динкова

при участието на секретаря Ивона В. Денева
като разгледа докладваното от Галя Тр. Динкова Гражданско дело № 20235540100561 по описа за 2023 година

Предявени са обективно кумулативно съединени иски по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 вр. чл. 86 ЗЗД във връзка с чл. 198о, ал. 1 ЗВ вр. § 1, ал. 1, т. 2, б. „б“ от ДР на Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги вр. чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № 4 от 14.09.2004 година за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи.

Ищецът твърди, че за периода от 27.03.2020 година до 31.05.2021 ответникът по делото има незаплатени задължения към „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД гр. Пловдив за предоставени от експлоатационното дружество услуги по доставка на питейна вода и отвеждане на канална вода, в размер на 469. 66 лв., както и мораторна лихва към главницата за периода от 30.04.2020 година до 31.03.2021 година в размер на 85.12 лв. за обект, находящ се в XX XX, ап. 9. Посочва, че съгласно чл. 198о от Закона за водите предоставянето на ВиК услуги на потребителите си извършва от ВиК оператора срещу заплащане и по реда на Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги /ЗРВКУ/, ответникът е потребител на ВиК услуги по смисъла на ЗРВКУ, като в тази връзка фигурира в базата данни на оператора като потребител с № 0101415327. Отношенията между потребителя и експлоатационното дружество се уреждат от публично известни общи условия, приети и влезли в сила по реда на ЗРВКУ, като същите са общодостъпни на сайта на дружеството www.vik.bg.

Ответникът е имал качеството на потребител за процесния период съгласно разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от Наредба № 4 от 14.09.2004 година и чл. 2, ал. 1 от Общите условия за предоставяне на ВиК услуги от ВиК оператор гр. Пловдив - бил е собственик на имота за процесния период, като посоченото обстоятелство е видно от подадено заявление за промяна на партида с вх. № ВП-70256 от 28.05.2021 година от новия собственик на имота Славчо Асенов Стойнов – Нотариален акт за покупко-продажба № 120, том № 42, дело № 8589/2021 с дв. вх. рег. № 15423 на СВ при ПРС. На 30.10.2019 година на ответника са били връчени два броя известия за нередовен водомер № 6679 и 6678 на основание чл. 21 от ОУ, с които са дадени предписания измервателните устройства в имота /водомери/ да бъдат подложени на метрологична

проверка съгласно Закона за измерванията, тъй като същите са били с изтекли такива съгласно относимата наредба за метрологичната проверка на измервателни устройства. Задължение на потребителя съгласно чл. 16, ал. 4 от ОУ е да полага за негова сметка на метрологична проверка на всеки 10 години от монтажа измервателните устройства за отчет на вода, находящи се в имота му. Ответникът не е изпълнил даденото му предписание, поради което отчетът се е извършвал съгласно чл. 25, ал. 8 от Общите условия на ВиК оператора. Претендира присъждането на разноски по делото.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба, с който ответникът заявява, че не оспорва, че ищецът е предоставял услуги на ответника за имота в ХХ ул. „Александър Стамболийски“ № 21, ап. 9 и поради това предявеният иск е частично допустим. Твърди, че ответникът е живял в горепосочения имот заедно със съпругата си Ели Манолова Х.а, ЕГН *****, който имот е семейно жилище. През 2019 година съпрузите подават молба за прекратяване на брака им по взаимно съгласие и съгласно Решение № 666 от 24.02.2020 година на I-ви брачен състав на ПРС по гражданско дело № 11272 от 2019 година, бракът им е прекратен. В същото решение районният съд е предоставил ползването на семейното жилище на съпругата Ели Манолова Х.а /след развода с предбрачната фамилия Палакарска/ до 31.12.2020 година, като изрично е разпоредил тя да заплаща всички консумативи за ползването на жилището, в това число и за вода. Достъпът на ответника до семейното жилище е бил невъзможен поради сменени брави на вратата. В края на месец ноември 2020 година от ищцовото дружество се свързват по телефона с ответника и го известяват, че дължи неизплатени суми за изразходвана питейна вода и отведена канална вода. Ответникът посещава офис на дружеството на 24.11.2020 година и подава заявление в свободен текст, че няма достъп до жилището, не го ползва и прилага копие от съдебното решение на ПРС за доказателство. Молбата му е приета с вх. № 94-М-7224 от 24.11.2020 година. На 16.04.2021 година ответникът посещава офис на ищцовото дружество в гр. Пловдив и заплаща всички натрупани задължения към ищеца за периода от 25.04.2019 година до 30.01.2020 година в общ размер на 194.41 лв. Налице е изпратена покана за доброволно плащане от ищеца от 23.04.2021 година, изпратена до бившата съпруга Ели Манолова Палакарска. Прави изрично изявление в отговора на исковата молба по чл. 131 ГПК, че искът е частично основателен, като оспорва размера на задълженията за периода от месец февруари 2020 година до месец декември 2020 година включително.

На основание чл. 146, ал. 1, т. 5 вр. чл. 154, ал. 1 ГПК съдът е разпределил доказателствената тежест, както следва: Ищцовото дружество следва да докаже при условията на пълно и главно доказване: 1. Наличието на валидно облигационно отношение между ищеца и ответника, по силата на което е предоставял водоснабдителни услуги, както и качеството на ответника като абонат/потребител на ВиК услуги за процесния период; 2. Размерът на дължимото възнаграждение за доставените ВиК услуги, като в този смисъл докаже, че сумите са начислени съобразно нормативните правила и действащите за периода цени на услугата, съответствие с обема на реално доставеното количество вода за процесния период, качество на доставената услуга и измерване на количеството вода.

В тежест на ответника и при доказване на посочените обстоятелства е да докаже погасяването на дълга.

По чл. 86 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже при условията на пълно и главно доказване: 1. Възникване на главното парично задължение; 2. Настъпване на неговата изискуемост; 3. Моментът, от който ответникът е в забава. В тежест на ответника и при доказване на горните обстоятелства е да докаже погасяването на дълга на падежа.

Допуснати и приети като писмени доказателства по делото са: Обобщена справка за неплатени задължения на абоната; справка за водомерите на абонат, копие от карнети за периода на задълженията; заявление за промяна на партида с вх. № ВП-70256 от 28.05.2021 година; нотариален акт за покупко-продажба № 120, том 42, дело

№ 8589 от 2021 година с дв.вх.рег. № 15423 на СВ-ПРС; известия за нередовен водомер №№ 6679 и 6678 от 30.10.2019 година; покана за доброволно плащане от 23.04.2021 година; касов бон от 16.04.2021 година, бележка с вх. № 94-М-7224 от 24.11.2020 година и Решение № 666 на Районен съд гр. Пловдив по гражданско дело № 11272 от 2019 година. Приложено по делото е и частно гражданско дело № 390 от 2023 година по описа на Районен съд гр. Чирпан.

С протоколно Определение на съда от 09.01.2024 година по делото са приети като писмени доказателства фактури с №№ 0046804262/27.11.2020 г., 0046804264/27.11.2020 г., 0046804266/27.11.2020 г., 046804268/27.11.2020 г., 0046804270/27.11.2020 г., 0046804272/27.11.2020 г., 0046804274/27.11.2020 г., 0046804276/27.11.2020 г., 0046804280/27.11.2020 г., 0046804282/27.11.2020 г., *****/27.11.2020 г., 0046804286/27.11.2020 г., 0046804288/27.11.2020 г., *****/27.11.2020 г., 0046804292/27.11.2020 г., 0046804294/27.11.2020 г., 0046804296/27.11.2020 г., 0046891449/30.11.2020 г., 0046891451/30.11.2020 г., 0047184893/31.12.2020 г., 0047184894/31.12.2020 г., 0047675606/29.01.2021 г., 0047675607/29.01.2021 г., 0047968299/26.02.2021 г., 0047968300/26.02.2021 г., 0048248962/31.03.2021 г., 0048248966/31.03.2021 г., 0048517481/29.04.2021 г., 0048517484/29.04.2021 г., 0048821117/31.05.2021 г. и *****/31.05.2021 г., справка за издадени фактури за главница и лихви.

С протоколно Определение на съда от 13.12.2023 година размерът на неплатените задължения за консумирана питейна вода и отведена канална вода за обект, находящ се в ХХ ХХ, ет. 3, ап. 9, за периода от 01.01.2021 година до 17.05.2021 година са обявени като обстоятелства, ненуждаещи се от доказване предвид изричното изявление на ответника, че признава този размер на ищцовата претенция и не го оспорва. Съответно оспорва исковата претенция по отношение на главницата за периода от 27.02.2020 година до 31.12.2020 година в размер на 270.78 лв. и 52.55 лв. лихва и не оспорва същата за посочения по-горе период в размер на 199.88 лв. главница и лихва в размер на 32.57 лв.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое вътрешно убеждение и по реда на чл. 235, ал. 2, вр. с чл. 12 от ГПК, обсъди възраженията, доводите и исканията на страните, намира за установено следното:

По допустимостта на исковете:

Видно от приложеното частно гражданско дело № 390 по описа на РС Чирпан за 2023 година претендираните от ищеца вземания съответстват на тези по издадената Заповед за изпълнение на парично задължение № 235 от 09.06.2023 година, възлизащи на 469.66 лв. главница за консумирана питейна и отведена канална вода за периода от 27.03.2020 година до 31.05.2021 година, ведно със законната лихва за периода от 12.05.2023 година до изплащане на вземането, сумата от 85.12 лв., представляваща лихва, обезщетение за забавено плащане за периода от 30.04.2020 година до 31.03.2023 година. Заповедта е връчена на длъжника на 14.06.2023 година, а възражението по реда на чл. 414 от ГПК е подадено в едномесечния срок – на 26.06.2023 година. На 07.07.2023 година ищцовото дружество е уведомено, че срещу издадената заповед за изпълнение на парично задължение е подадено възражение от длъжника. В едномесечния срок ищцовото дружество е предявило иска си, като по заповедното производство е депозирана молба, с вх. № 3381 от 03.08.2023 година с приложена искова моба.

Съдът намира в тази връзка, че предявените установителни икове по реда на чл. 422 от ГПК са допустими, тъй като са подадени в срок и имат за предмет вземанията по заповедното производство.

По основателността на исковете:

Дружеството-ищец следва да докаже наличието на валидно облигационно отношение между ищеца и ответника, по силата на което е предоставял

водоснабдителни услуги, както и качеството на ответника като абонат/потребител на ВиК услуги за процесния период; размерът на дължимото възнаграждение за доставените ВиК услуги, като в този смисъл докаже, че сумите са начислени съобразно нормативните правила и действащите за периода цени на услугата, съответствие с обема на реално доставеното количество вода за процесния период, качество на доставената услуга и измерване на количеството вода.

В тежест на ответника и при доказване на посочените обстоятелства е да докаже погасяването на дълга.

Безспорно е, че ищцовото дружество е „ВиК оператор“ по смисъла на чл. 198 „о“, ал. 1 от Закона за водите и предоставя ВиК услуги на потребителите срещу заплащане на територията на гр. Пловдив. Съгласно чл. 11, ал. 7 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги ВиК операторите публикуват одобрените от ДКЕВР общи условия на договорите за предоставяне на ВиК услуги най-малко в един централен и един местен ежедневник. Те влизат в сила в едномесечен срок от публикуването им.

Съгласно чл. 8 от действащата Наредба № 4 от 14.09.2004 година за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационни системи, получаването на ВиК услугите се осъществява при публично известни общи условия, предложени от оператора и одобрени от собственика /собствениците/ на ВиК системите, като в конкретния случай отношенията между страните по предоставяне на ВиК услуги са уредени от одобрени от ДКЕВР общи условия. Сключването на индивидуален писмен договор между страните не се изисква за доказване на договорната връзка между страните по делото. По частно гражданско дело № 390 от 2023 година са приложени Общи условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите от ВиК оператор, одобрени от ДКЕВР с решение № ОУ-09 от 11.08.2014 година, точка 32.

Съгласно чл. 3 от Наредба № 4 от 14.09.2004 година потребители на ВиК услуги са собствениците или притежателите на вещно право на строеж или право на ползване на водоснабдени имоти. Съгласно чл. 2 от Общите условия за предоставяне на ВиК услуги на потребители от ВиК оператор, потребители на ВиК услуги са: юридически или физически лица – собственици, ползватели и притежатели на вещно право на строеж на имоти, за които се предоставят ВиК услуги; юридически или физически лица – собственици или ползватели на имоти в етажна собственост; предприятия, ползващи вода от водоснабдителните мрежи на населените места за технологични нужди или подаващи и на други потребители след съответна обработка по самостоятелна водопроводна инсталация, непредназначена за питейни води. Потребител съгласно чл. 2, ал. 3 от наредбата може да бъде и наемател на имот, за който се предоставят ВиК услуги – за времето на наемното правоотношение, при условие, че собственикът или титулярът на вещното право на ползване на имота лично декларира съгласие пред ВиК оператора или бъде представена декларация с нотариална заверка на подписа му, това лице /наемател/ да бъде потребител на ВиК услуги за определен срок.

По делото е представен нотариален акт за покупко-продажба № 198, том I, рег. № 2472, дело № 180 от 2021 година по описа на нотариус, рег. № 644 по РНК с район на действия РС Пловдив, видно от който е, че ответникът Л. Х. Х. е продал на 17.05.2021 година на Славчо Асенов Стоилов самостоятелен обект в сграда с идентификатор 56784.535.122.2.9 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Пловдив, общ. Пловдив, обл. Пловдив, с адрес на имота: ХХ район Южен, ХХ, бл. 1117, вх. Б, ет. 3, ап. 9/24, представляващ жилище, апартамент с посочена в документ площ от 99.10 кв.м., с прилежащи части: изба № 9 с площ от 10.08 кв.м. и 2.423 % идеални части от общите части на сградата. Нотариален акт за продажба на недвижим имот, вписан като акт № 7, том 17, дело № 4314, вх. рег. № 5471 от 10.05.1999 година по описа на СВ- Пловдив е посочен като приложение към цитирания нотариален акт за покупко-продажбата за удостоверяване на правото на собственост на продавача. Със

заявление за промяна на партия на 27.05.2021 година купувачът по сделката Славчо Асенов Стоилов е заявил пред ищцовото дружество промяната на партията във връзка с прехвърлителната сделка.

От приложените по делото писмени доказателства се установява, че ответникът за периода от 10.05.1999 година до 17.05.2021 година е собственик на имот, находящ се в XX район „Южен“, XX, бл. 1117, вх. Б, ет. 3, ап. 9/24.

Със съдебно решение № 666 от 24.02.2020 година на Районен съд Пловдив, I-ви брачен състав по гражданско дело № 11272 от 2019 година сключеният между ответника и Ели Манолова Х.а граждански брак е прекратен по взаимно съгласие на страните. Съдът е утвърдил постигнатото между съпрузите споразумение по чл. 51, ал. 1 от СК, което е неразделна част от съдебното решение, като е предоставил ползването на семейното жилище, находящо се в XX XX, ет. 3, ап. 9 ведно с движимите вещи в него до 31.12.2020 година на съпругата Ели Манолова Х.а, като същата заплаща всички консумативи за ползването на жилището. Съдебното решение е окончателно и е влязло в законна сила на 24.02.2020 година.

С покана за доброволно изпълнение от 23.04.2021 година ищцовото дружество е известило Ели Манолова Палакарска, че към 22.02.2021 година има неплатени задължения към ВиК Пловдив ЕООД в размер на 325.74 лв.

Съгласно трайно установената практика на ВКС постановената мярка относно ползването на семейното жилище съставлява акт на спорна съдебна администрация – не е акт на правораздаване, тъй като не признава, нито отрича материални субективни права със сила на пресъдено нещо, но определя реда и начина за упражняване на материални субективни права. Дори и при развод по взаимно съгласие, при който страните са постигнали съгласие за предоставяне ползването на семейното жилище на единия от съпрузите, то при липса на изрично изявление от тяхна страна, че това ползване е безвъзмездно, възниква наемно правоотношение по силата на закона по аргумент от разпоредбата на чл. 57, ал. 1 от СК – съдебно решение № 199/17 от 15.01.2018 година на ВКС, Първо ГО по гражданско дело № 154 от 2017 година „ако съпрузите не са предвидили изрично в споразумението безвъзмездност на ползването /като при заем за послужване/, би следвало да възникне наемно правоотношение по аргумент от чл. 57, ал.1 от СК.“

Съдът намира, че за периода на предоставянето ползването на семейното жилище на бившата съпруга на ответника, ответникът не дължи претендираната стойност от ищеца за заплащането на главница и лихви за предоставяните ВиК услуги, тъй като по силата и на съдебното решение именно ползващото лице дължи заплащането на консумативите за жилището. Ползващият семейното жилище бивш съпруг има по силата на закона качеството на наемател спрямо собственика на жилището и следователно потребител за процесния период по смисъла на чл. 1, ал. 3 от Общите условия е именно ползващият семейното жилище съпруг.

Следователно за част от процесния период – от 24.02.2020 година до 31.12.2020 година ответникът не е имал качеството на „потребител“ и искът е неоснователен за този период. За периода от 01.01.2021 година до 31.05.2021 година искът е основателен, за което и ответникът прави изрично изявление, че не оспорва дължимостта и основанието на вземането за този период.

За процесния период са представени фактури с №№ №№ 0046804262/27.11.2020 г., 0046804264/27.11.2020 г., 0046804266/27.11.2020 г., 0046804268/27.11.2020 г., 0046804270/27.11.2020 г., 0046804272/27.11.2020 г., 0046804274/27.11.2020 г., 0046804276/27.11.2020 г., 0046804280/27.11.2020 г., 0046804282/27.11.2020 г., *****/27.11.2020 г., 0046804286/27.11.2020 г., 0046804288/27.11.2020 г., *****/27.11.2020 г., 0046804292/27.11.2020 г., 0046804294/27.11.2020 г., 0046804296/27.11.2020 г., 0046891449/30.11.2020 г., 0046891451/30.11.2020 г., 0047184893/31.12.2020 г., 0047184894/31.12.2020 г., 0047675606/29.01.2021 г.,

0047675607/29.01.2021 г., 0047968299/26.02.2021 г., 0047968300/26.02.2021 г., 0048248962/31.03.2021 г., 0048248966/31.03.2021 г., 0048517481/29.04.2021 г., 0048517484/29.04.2021 г., 0048821117/31.05.2021 г. и *****/31.05.2021 г., видно от които е и от изчислената лихва за главницата по представената справка от ищеца е, че за периода от 24.02.2020 година до 31.12.2020 година стойността на ВиК услугите по фактурите за този период възлиза на 199.88 лв. главница и лихва в размер на 32.57 лв.

Съгласно чл. 32 от Наредба № 4 от 14.09.2004 година за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационни системи услугите се заплащат въз основа на измереното количество изразходвана вода, отчетено чрез монтираните водомери, а отчетните данни се установяват чрез отбелязване в карнета, заедно с датата на отчитане и подписа на потребителя или негов представител. Чл. 4, т. 7 и чл. 23, ал. 4 от Общите условия на „ВиК“ ЕООД гр. Пловдив също изискват отчитането на индивидуалните водомери да става в присъствието на потребителя или негов представител. По делото са представени копия от карнети със системни номера за двата водомера №№ 00101249475 и 00101249476, видно от които е, че за процесния период са извършвани регулярни посещения за отчет, като в графата „Подпис на потребителя“ не винаги е присъствал потребител или негов представител, а в графа „забележка“ са отразявани причините за това. За двата водомера за оспорения от ответника период служебно е начислявана стойност на потребената вода в размер на 5 кубика на 29.06.2020 година. Приложени са две известия до ответника с уведомления от 30.10.2019 година за нередовни водомери. На 16.04.2021 година ответникът е заплатил на ищцовото дружество за периода от 25.04.2019 година до 30.01.2020 година сума в размер на 194.41 лв.

Въз основа на събраните по делото доказателства, анализирани поотделно и в тяхната съвкупност и взаимовръзка, съдът намира, че искът за периода от 01.01.2021 година до 31.05.2021 година е основателен и доказан.

В чл. 33, ал. 2 от ОУ е предвидено, че потребителите са длъжни да заплащат ползваните услуги в 30-дневен срок от датата на фактурирането им, при неизпълнение на което задължение по чл. 40 от наредбата се дължи обезщетение в размер на законната лихва съгласно чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, считано от първия ден след настъпването на падежа до деня на постъпване на дължимата сума по сметка на ВиК оператора. За периода от 01.01.2021 година до 31.05.2021 година размерът на дължимата главница е в размер на 199.88 лв. главница и 32.57 лв. мораторна лихва, за които суми ответникът не оспорва иска.

Ищецът е оттеглил искането за ССЧЕ с оглед направеното изявление на ответника, че не оспорва сумите по основание и размер за периода от 01.01.2021 година до 31.05.2021 година, като е приложил фактурите за задълженията за всеки месечен период и подробно справка за лихвите върху всяко едно вземане.

Съдът извърши сумиране на сумите за главница и лихва по фактурите за периода, за който се оспорва вземането от ответника и установи, че дължимата сума за този период възлиза на 270.78 лв. главница и 52.55 лв. мораторна лихва, съответно за неоспореното вземане възлиза на 198.88 лв. главница и 32.57 лв. мораторна лихва.

По отговорността за разноски:

С оглед изхода на спора при настоящето му разглеждане, разноски се дължат на ищеца при условията на съразмерност на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 3 от ГПК, тъй като ответникът не претендира такива.

Ищецът е направил искане за присъждане на разноски в исковото и в заповедното производство. Съгласно т. 12 от ТР № 4 от 2013 година на ОСГТК на ВКС съдът, който разглежда иска, предявен по реда на чл. 422, респ. чл. 415, ал. 1 ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени и в заповедното

производство, като съобразно изхода на спора разпреди отговорността за разносните както в исковото, така и в заповедното производство. Направените разноси по исковото и заповедното производство от ищеца са в общ размер на 250 лв., от които 175 лв. за исковото производство и 75 лв. за заповедното производство, от които съдът съобразно уважената част на иска следва да присъди 63 лв. в полза на ищеца за исковото производство и 27 лв. за заповедното производство.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, че Л. Х. Х., ЕГН *****, **ДЪЛЖИ** на „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД, ЕИК 115010670, със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, XX сумата от 198.88 лв. (сто деветдесет и осем лева и осемдесет и осем стотинки) главница, представляваща неплатена сума за доставка на питейна и отведена канална вода за периода от 01.01.2021 година до 31.05.2021 година за имот, находящ се в XX XX, вх. Б, ет. 3, ап. 9, и мораторна лихва в размер на 32.57 лв. за периода от 30.04.2020 година до 31.03.2021 година, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на постъпване на заявлението по чл. 410 от ГПК в съда – 12.05.2023 година до окончателното й погасяване, **КАТО ОТХВЪРЛЯ** предявените иски за разликата над 198.88 лв. до пълния претендиран размер от 469.66 лв. главница за периода от 27.03.2020 година до 31.12.2021 година и акцесорния иск за обезщетение за забава в размера над 32.57 лв. до претендирания от 85.12 лв. за периода от 30.04.2020 година до 31.03.2021 година върху отхвърлената част на главницата, за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 235 от 09.06.2023 година по частно гражданско дело № 390 от 2023 година по описа на РС Чирпан.

ОСЪЖДА Л. Х. Х., ЕГН *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД, ЕИК 115010670, със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, XX следните суми за разноси по съразмерност: 63 лв. за исковото производство и 27 лв. за заповедното производство по частно гражданско дело № 390 от 2023 година по описа на РС Чирпан.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Стара Загора в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Чирпан: _____